BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/701

av den 25 maj 2020

om makroekonomiskt stöd till utvidgnings- och grannskapsländer i samband med covid-19-pandemin

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-pandemin har mycket skadliga effekter för den ekonomiska och finansiella stabiliteten i utvidgnings- och grannskapsregionerna. Partnerländer befinner sig i en situation där betalningsbalansen och de offentliga finanserna är svaga och snabbt blir sämre och där ekonomin håller på att gå in i recession. Det finns starka argument för snabba och beslutsamma åtgärder från unionens sida för att stötta dessa ekonomier. Detta beslut omfattar därför tio partnerländer: Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo *, Montenegro och Republiken Nordmakedonien i utvidgningsregionen, Georgien, Republiken Moldavien och Ukraina i det östra grannskapet samt Hashemitiska konungariket Jordanien och Republiken Tunisien i det södra grannskapet (*partnerländerna*).

(2) Det brådskande behovet av stödet beror på att partnerländerna omedelbart behöver medel utöver dem som kommer att tillhandahållas via andra unionsinstrument samt av internationella finansinstitut, medlemsländer och andra bilaterala givare. Detta är nödvändigt för att snabbt medge ett utrymme för partnerländernas myndigheter att genomföra åtgärder för att motverka de ekonomiska återverkningarna av covid-19-pandemin.

(3) Myndigheterna i varje partnerland och Internationella valutafonden (IMF) har redan kommit överens om, eller förväntas inom kort komma överens om, ett program som kommer att stödjas av ett kreditarrangemang med IMF.

(4) Unionens makroekonomiska stöd bör vara ett extraordinärt finansieringsinstrument för obundet och icke öronmärkt betalningsbalansstöd som syftar till att tillgodose mottagarens omedelbara behov av extern finansiering parallellt med ett icke krisförebyggande kreditarrangemang med IMF som omfattas av ett överenskommet program med ekonomiska reformer. I samband med covid-19-pandemin bör unionens makroekonomiska stöd även vara tillgängligt för partnerländer som får krisstöd från IMF, vilket kan ges utan föregående åtgärder och/eller villkor, såsom genom Rapid Financing Instrument. Det makroekonomiska stödet bör därför ha en kortare varaktighet, vara begränsat till två utbetalningar och understödja genomförandet av ett politiskt program med ett begränsat antal reformåtgärder.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 maj 2020.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

(5) Ekonomiskt stöd från unionen till partnerländerna är förenligt med unionens utvidgnings- och grannskapspolitik.

(6) Eftersom partnerländerna antingen är anslutnings- eller föranslutningsländer eller omfattas av den europeiska grannskapspolitiken har de rätt att ta emot unionens makroekonomiska stöd.

(7) Eftersom partnerländernas behov av extern finansiering ökar drastiskt och förväntas väl överstiga de resurser som kommer att tillhandahållas av IMF och andra multilaterala institutioner anses unionens makroekonomiska stöd som ska tillhandahållas partnerländerna under rådande exceptionella förhållanden vara ett lämpligt svar på partnerländernas begäran om stöd till ekonomisk stabilisering av deras finanser. Unionens makroekonomiska stöd skulle stödja ekonomisk stabilisering och komplettera resurser som görs tillgängliga inom ramen för kreditarrangemanget med IMF.

(8) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställandet av en hållbar extern finansiering för partnerländerna och därigenom deras fortsatta ekonomiska och sociala utveckling.

(9) Storleken på unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en preliminär uppskattning av varje partnerlands resterande behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt med hjälp av sin valutareserv. Unionens makroekonomiska stöd bör komplettera de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av storleken på stödet tas även hänsyn till behovet av att säkerställa att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare, samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument och mervärdet av unionens samlade engagemang.

(10) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna och målen för de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik, samt med de åtgärder som vidtas inom dessa områden.

(11) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik avseende partnerländerna. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) bör ha ett nära samarbete under hela genomförandet av det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och säkerställa att den är konsekvent.

(12) Unionens makroekonomiska stöd bör främja partnerländernas uppslutning kring de värderingar som landet delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt deras uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.

(13) Ett förhandsvillkor för unionens makroekonomiska stöd bör vara att partnerländerna respekterar faktiska demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem, och rättsstatsprincipen, samt garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör dessutom vara att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i de offentliga finansförvaltningssystemen i partnerländerna och att främja strukturreformer som syftar till att främja en hållbar tillväxt och konsolidering av de offentliga finanserna. Kommissionen och utrikestjänsten bör regelbundet övervaka både uppfyllandet av förhandsvillkoret och uppnåendet av dessa mål.

(14) För att säkerställa att unionens ekonomiska intressen i samband med unionens makroekonomiska stöd skyddas på ett effektivt sätt bör partnerländerna vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter i samband med stödet. Det bör vidare föreskrivas att kommissionen ska utföra kontroller, att revisionsrätten ska genomföra revisioner och att Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sina befogenheter.

(15) Europaparlamentet och rådets befogenheter i egenskap av budgetmyndighet påverkas inte av att det makroekonomiska stödet frigörs.

(16) De avsättningar som krävs för makroekonomiskt stöd bör vara förenliga med de budgetanslag som fastställs i den fleråriga budgetramen.

(17) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att säkerställa att Europaparlamentet och rådet kan följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och överlämna relevanta dokument till dem.

(18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(19) Unionens makroekonomiska stöd bör ges på ekonomiskpolitiska villkor som ska fastställas i ett samförståndsavtal (*samförståndsavtalet*). För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet, och av effektivitetsskäl, bör kommissionen bemyndigas att förhandla om sådana villkor med partnerländernas myndigheter under överinseende av kommittén med företrädare för medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Enligt förordning (EU) nr 182/2011 bör det rådgivande förfarandet som regel tillämpas i alla fall utom de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt betydande inverkan som stöd som överstiger 90 miljoner EUR kan ha är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet såsom anges i förordning (EU) nr 182/2011 för transaktioner som överstiger detta tröskelvärde. Med tanke på storleken på unionens makroekonomiska stöd till varje partnerland bör det rådgivande förfarandet tillämpas på antagandet av samförståndsavtalet med Montenegro, medan granskningsförfarandet bör tillämpas på antagandet av samförståndsavtalet med övriga partnerländer som omfattas av detta beslut och på motsvarande sätt på varje minskning, tillfälligt uppskjutande och inställelse av det stödet.

(20) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att stötta ekonomierna i partnerländer som befinner sig i en situation där betalningsbalansen och de offentliga finanserna är svaga och snabbt blir sämre, och där ekonomin håller på att gå in i recession, till följd av covid-19-pandemin, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(21) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella förhållanden som förorsakats av covid-19-pandemin och de därmed förknippade ekonomiska följderna har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(22) Detta beslut bör av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska göra makroekonomiskt stöd (*unionens makroekonomiska stöd*) om totalt högst 3 miljarder EUR tillgängligt för Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Hashemitiska konungariket Jordanien, Kosovo, Republiken Moldavien, Montenegro, Republiken Nordmakedonien, Republiken Tunisien och Ukraina (*partnerländerna*) för att stödja partnerländernas ekonomiska stabilisering och en omfattande reformagenda. Stödet ska bidra till att täcka de akuta betalningsbalansbehoven i partnerländerna såsom de fastställs i det program som stöds av IMF och göras tillgängligt enligt följande:

a) 180 miljoner EUR för Republiken Albanien.

b) 250 miljoner EUR för Bosnien och Hercegovina.

c) 150 miljoner EUR för Georgien.

d) 200 miljoner EUR för Hashemitiska konungariket Jordanien.

e) 100 miljoner EUR för Kosovo.

f) 100 miljoner EUR för Republiken Moldavien.

g) 60 miljoner EUR för Montenegro.

h) 160 miljoner EUR för Republiken Nordmakedonien.

i) 600 miljoner EUR för Republiken Tunisien.

j) 1,2 miljarder EUR för Ukraina.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Unionens makroekonomiska stöd till varje partnerland ska i sin helhet ges i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp nödvändiga medel på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till partnerlandet. Lånen ska ha en maximal genomsnittlig löptid på 15 år.

3. Kommissionen ska frigöra det makroekonomiska stödet i enlighet med de avtal eller överenskommelser som ingåtts mellan IMF och partnerlandet. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningar av stödet, och i vederbörlig tid överlämna relevanta dokument till dessa institutioner.

4. Unionens makroekonomiska stöd ska göras tillgängligt under en period på tolv månader från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 har trätt i kraft.

5. Om ett partnerlands finansieringsbehov minskar avsevärt under perioden för utbetalning av unionens makroekonomiska stöd jämfört med de ursprungliga prognoserna ska kommissionen, i enlighet med artikel 7.2, minska stödbeloppet eller tillfälligt skjuta upp eller ställa in stödet.

Artikel 2

1. Ett förhandsvillkor för unionens makroekonomiska stöd ska vara att partnerlandet respekterar faktiska demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem, och rättsstatsprincipen, samt garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna.

2. Kommissionen och utrikestjänsten ska kontrollera att det förhandsvillkor som fastställs i punkt 1 är uppfyllt under hela den makroekonomiska stödinsatsen.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ([3]).

Artikel 3

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 7.2 komma överens med myndigheterna i varje partnerland om tydligt definierade ekonomiskpolitiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska gälla för unionens makroekonomiska stöd. Dessa ekonomiskpolitiska och finansiella villkor ska fastställas i ett samförståndsavtal som ska innehålla en tidsram för uppfyllandet av dessa villkor. De ekonomiskpolitiska och finansiella villkor som fastställs i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal eller överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de makroekonomiska anpassnings- och strukturreformprogram som partnerlandet genomför, med stöd av IMF.

2. De villkor som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i de offentliga finansförvaltningssystemen i partnerländerna, inbegripet systemen för användning av unionens makroekonomiska stöd. Framstegen när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av en regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar inom ramen för unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.

3. Närmare finansiella villkor för unionens makroekonomiska stöd ska fastställas i ett låneavtal som kommissionen ska ingå individuellt med myndigheterna i varje partnerland (*låneavtalet*).

4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande är uppfyllda, inbegripet att partnerlandets ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Detta ska göras i nära samordning med IMF och Världsbanken samt, om det är nödvändigt, Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

1. Om inte annat följer av villkoren i punkt 3 ska kommissionen göra unionens makroekonomiska stöd tillgängligt genom två delutbetalningar. Storleken på var och en av dessa delutbetalningar ska fastställas i samförståndsavtalet.

([3]) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. Avsättningar för unionens makroekonomiska stöd ska om nödvändigt göras i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ([4]).

3. Kommissionen ska besluta om verkställande av delutbetalningarna under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:

a) Det förhandsvillkor som fastställs i artikel 2.

b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett icke krisförebyggande kreditarrangemang med IMF.

c) Ett tillfredsställande genomförande av de ekonomiskpolitiska och finansiella villkor som överenskommits i samförståndsavtalet.

Den andra delutbetalningen ska i princip inte verkställas tidigare än tre månader efter verkställandet av den första delutbetalningen.

4. Om de villkor som avses i punkt 3 första stycket inte uppfylls ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I dessa fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen till att utbetalningen tillfälligt skjutits upp eller ställts in.

5. Unionens makroekonomiska stöd ska utbetalas till partnerlandets centralbank. Om inte annat följer av de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, inbegripet en bekräftelse av resterande finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till finansministeriet som slutlig mottagare.

Artikel 5

1. De upplånings- och utlåningstransaktioner som avser unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med samma valutadag och får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Om omständigheterna så medger, och på partnerlandets begäran, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att lånevillkoren inkluderar en klausul om förtida återbetalning och att det finns en motsvarande klausul i villkoren för upplåningstransaktionerna.

3. Om omständigheterna medger en förbättring av räntan på lånet, och på partnerlandets begäran, får kommissionen besluta om refinansiering av hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller omstruktureringstransaktioner ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4 och får inte ha som följd att löptiden för den berörda upplåningen förlängs eller att det kapitalbelopp som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen ökar.

4. Partnerlandet ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktioner enligt detta beslut.

5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([5]).

2. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras inom ramen för direkt förvaltning.

3. Låneavtalet ska innehålla bestämmelser som

a) säkerställer att partnerlandet regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens allmänna budget använts korrekt, vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt, om det är nödvändigt, vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,

([4]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

b) säkerställer skyddet för unionens ekonomiska intressen, i synnerhet genom att föreskriva särskilda åtgärder för att förebygga och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som riktar sig mot unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([6]) och (Euratom, EG) nr 2185/96 ([7]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([8]) och, för medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet avseende Europeiska åklagarmyndigheten, rådets förordning (EU) 2017/1939 ([9]). Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska därför vara uttryckligen bemyndigad att genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats samt it-forensik och intervjuer,

c) uttryckligen bemyndigar kommissionen eller dess företrädare att genomföra kontroller, inbegripet kontroller och inspektioner på plats,

d) uttryckligen bemyndigar kommissionen och revisionsrätten att utföra revisioner under och efter den period då unionens makroekonomiska stöd är tillgängligt, inbegripet genom granskning av dokument och revisioner på plats i form av exempelvis operativa bedömningar,

e) säkerställer att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att partnerlandet, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som är skadlig för unionens ekonomiska intressen, och

f) säkerställer att partnerlandet ska bära alla unionens kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.

4. Innan unionens makroekonomiska stöd genomförs ska kommissionen med hjälp av en operativ bedömning bedöma sundheten i partnerlandets finansiella arrangemang, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas på unionens makroekonomiska stöd till Montenegro, medan artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas på unionens makroekonomiska stöd till övriga partnerländer som omfattas av detta beslut.

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av genomförandet. Rapporten ska

a) granska framstegen i genomförandet av unionens makroekonomiska stöd,

b) bedöma partnerländernas ekonomiska situation och framtidsutsikter, samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1,

c) visa sambandet mellan de ekonomiskpolitiska villkoren i samförståndsavtalet, partnerländernas aktuella ekonomiska och offentligfinansiella utveckling och kommissionens beslut att verkställa delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.

2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till syftena med stödet.

([6]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([7]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([9]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande	*Ordförande*